

REDACTIA

Str. Aulic (Adam)

ABONAMENTUL

An Austro-Ungaria

an fl. 10; pe 1/2

pe 1/4 de an

50 pe 1 lună fl.

de Duminecă pe

an fl. 2.—

Rembursa și strânsat:

pe an 40 franci.

Scripte nu se inapoiază.

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA
Arad, Str. Aulic (Adam)

INSERȚIUNILE:

de 1 și 2 germond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrieri nerancate se

CONSTATĂRI UNGUREȘTI.

In ziua de Anul-nou, corifeii
maghiari au rostit mai multe discursuri
cărora însemnătate sunt nu
de felicitare ce și-au adresat
de constatări politice ce cu-

Nesiguranta, eată ce-i neliniștește
bărbații de stat maghiari. Nu se
ce va aduce ziua de mâine, fiind
Austria lucrurile peste măsură de
ceate ear legătura dintre cele
state mult mai intimă, decât
abănciunea uneia să nu se resimtă
supra celelalte.

Parlamentarismul compromis, eată
o nouă constatare.

Constatând boala, fruntașii ma-
gari nu și-au dat însă și osteneala
cerceteze cari sunt cauzele deca-
denței parlamentarismului, atât în Un-
garia cât și în Austria, ca astfel să
se muncă întreagă, recomandân-
de și aplicându-se și măsurile de
medicare.

Adică să fim drepti: Münnich
cel, cel care a felicitat pe presi-
dentul Dietei, a găsit remediul: ener-
giei Percezel, care în calitatea-i de
president, cu virtutea-i probată, va
să vegheze ca parlamentarismul
maghiar să nu decadă.

Se vede cât de colo ce calibru
bărbații duc tonul în Ungaria!
Că de aceasta-i vorba: energiei
parlamentarismului e în decadență
pentru că nu s'ar găsi prezidenți
gici. . . Dar' în Reichsrath sce-
selbatice și compromițătoare
intemplat poate chiar din cauza
identității, care mersese până să
sească forța brachială a ușierilor
poliției față de deputații gălăgioși.
Dar' că sub guvernul Bánffy Dieta
fost presidiată de president
mai energetic de cât cel de
m? ! . . Nu, ci cauza adevărată a
identității residă chiar în chipul cum
compus parlamentul și a tendențe-
ce-i conduc lucrările. Și câtă
ne guvernele vor să folosească
elementele drept birou de înregi-
re ori corp care să-i acopere
sigurii, călcări de legi și tiraui,
gur că parlamentarismul va con-
a a decada și n'are să-l mântue
un fel de energie.

Dreptate, echitate, — eată prin
se poate ajunge siguranța în spi-
și lecuirea parlamentului în de-
onță.

Decamdată însă în Ungaria nu
cândește nici un bărbat de stat
ecuiască radical lucrurile, ci slabi
ehotăriți fiind, umbli cu paliative.

Și fiind-că în Dieta nu sunt re-
ntanți ai naționalităților, cari să
se asupra adevăratelor cauze ale
identității parlamentarismului ungar,
luptă extra-parlamentară, bine
misași și frățește uniți, trebuie să

punem în discuție sanarea dacă nu
definitivă, cel puțin vremelnică.

S'a accentuat apoi, în sinul fiecărui
patid, buna înțelegere și unitatea de
vederi și acțiuni. Nimeni să nu pri-
vească îndrăg, discutând lucruri neplă-
cute cari pot să deștepte resensiuni, ci să
privim înainte la ceea ce este de făcut
în interesul obștesc, — a zis între altele
primul ministru Széll, drept respuns
la vorbirea ce i-a adresat contele
Csáky, vorbitorul festiv al partidului
gubernamental.

Aceiași nesecitate s'a accentuat
și între kosutiști și în sinul partidului
poporal, recunoscând cu toții, că numai
printr'o luptă solidară și încredere
reciprocă partidele vor putea să im-
pedice primejdia ce s'anunță prin în-
grădădirea atâtor nori grei la frontiera
apuseană...

Dacă Ungurii accentuează cu
atâta solemnitate și hotărîre necesi-
tatea solidarității, cu atât mai urgent
este a se crea între naționalități o în-
țelegere comună, începând, bineînțeleș
a se restabili întâiu buna înțelegere în
sinul fiecărei națiuni. Pentru-că Ro-
mâni, Serbi și Slovaci, spre norocul
Ungurilor, toți sunt divisați în par-
tide și grupări, mistuindu-și forțele
în luptă internă, în loc a se război
în contra guvernului.

În fața constatărilor bărbaților
de stat maghiari, pentru noi rezultă,
ca datorie și consecvență, nu numai
să încetăm cu neînțelegerile, ci să și
căutăm punctul comun de întâlnire a
tuturor el mentelor sănătoase de
luptă.

Amicii grupați în jurul „Tribu-
nei Poporului“ au arătat terenul unde
se poate lupta cu succes, unde vrând-
nevrând, cei-ce țin să-și facă datoria
națională, se întâlnească.

Va fi, desigur, o mângăere pentru
toți Români, văzând că ceea-ce noi
propovăduim aici, se intrupează și în
Ardeal. Și eată, a fost destul ca na-
țiunii noastre să i-se aducă o insultă
și să i-se facă o nedreptate, petru
ca toți din toate părțile să sară în-
tru apărarea cinstei naționale.

Ne place a crede, că va urma
și a doua fază spre bine: când pe
toată linia lupta se va duce după un
program în comună înțelegere sta-
bilit, ear nu ne vom prezenta în
fața adversarilor sporadic, isolați,
numai în unele comitate, ci în fie-
care congregație se va auzi glas ro-
mân, azi apărând memoria lui Iancu,
și în fiecare prilej protestând con-
tra nedreptăților ce îndurăm și soli-
citând drepturile ce ni-se cuvin.

Retragerea cabinetului Wittek. Azi,
după-ce toate proiectele de legi în Austria
cunoscute sub numele de „trebuințe de stat“
sunt puse deja în vigoare prin ajutorul §-ului
14,— misiunea guvernului Wittek s'ar privi
de încheiată. Se și vorbește prin cercurile
parlamentare vieneze, că guvernul Wittek
cel mai târziu după încheierea sesiunii ac-
tuale a Delegațiilor, își va da demisia,
i cu formarea unui nou cabinet va fi în-
sărcinat fostul ministru de interne, Dr. Kör-

ber. Acesta ar avea apoi misiunea să facă
Reichsrathul capabil de muncă, a porni și a
îndeplini acțiunea de împăciuire între Cehi
și Germani. — Cu greu se poate însă pre-
vede, întru cât ar avea să succedă o ase-
menea încercare, între împregiurări atât
de înăsprițe.

Demisia lui Wlassics. „Arad
és Vidéke“ de azi publică din Pesta
următoarea telegramă: În cercuri
politice se vorbește, că ministrul de
culte și instrucțiune publică Wlassics
și-a dat demisia — din două cauze:
una este cunoscută afacere a fostului
profesor Varga Otto dela gimnasiul
„Francisc-Iosef“, al cărui fel de re-
gulare a pricinuit în Viena disgrafia
lui Wlassics; ear a doua cauză este
afacerea rentei române pentru școa-
lele române din Brașov. Demisia
lui Wlassics însă prim-ministrul Széll
n'a primit-o până după desbaterea
budgetului.

Legi sancționate. Foia oficială în nu-
mărul său din 31 Decembrie n. publică două
legi nouă sancționate deja. Una este: ar-
ticolul de lege XLVIII din 1899 despre
aplicabilitatea provisorie în ministeriul de
justiție a membrilor judecătorilor și pro-
curatorilor, ear a doua este: articolul de lege
XLIX tot din 1899 despre împărțirea in-
dustriei indigene de beneficiile statului.

Senatul Român și Italia. Presa
maghiară înregistrează cu vedită supă-
rare stirea, că în ședința de atalărieri
a Senatului Românii, în urma propu-
nerii dlui Tocilescu și a altor 70 sena-
tori, s'a votat unanim a se trimite o
adresă telegrafică, mulțumind ministru-
lui Baccelli și viceprimarului Galuppi
pentru bun primire ce au făcut cu o-
casia congresului orientaliștilor d-lor
Urechid, Tocilescu și Holban cari au
încoronat statua lui Traian.

Tulburări în Boemia. Praga,
2 Ianuarie n. Pe insula Sofia de
aici s'au petrecut eri tulburări.
Publicul a pretins, ca muzica mi-
litară să cânte piese cehe. Mu-
sica însă a plecat, fără a da ascultă-
re publicului, care a început
apoi să strige sgomotoase „Abzug“
uri la adresa muzicii. Au rupt
apoi toate decorațiunile negru-
galben ale insulei. Poliția a inter-
venit și a restabilit ordinea.

DIN ROMANIA

Dela Cameră. În ședința dela 29 Dec.
n. dl C. Aron, junimist, a interpelat în che-
stia fânului cumpărat de dl Fleva dela
Ovrei Rosenbergh din Seghedina și Hersco-
vits din Arad. Spune că s'a adus nu numai
pagubă pe aproape două milioane țerii, căci
800.000 lei s'au dat numai ca Ovrei să
renunțe la ex. edarea fânului pentru a că-
rui primire aveau angajament cu guvernul,
dar' mai presus de toate s'a adus știrbire
demnității statului, primindu-se ca afaceri
ivate între negustori și ministrul român să
se judecate la juriul de bursă pin Budapesta.
Și încă dl Fleva făcea sgomot când cu de-
corarea lui Jeszenszky!

În numele partidului liberal a vorbit
dl Ioan Brătianu, care după ce arată toate
amănuntele afacerii, concludă că dl Fleva

nu a lucrat în interesul statului ci a adus
știrbire gravă demnității României.

S'a făcut, din ambele partide opozițio-
nale cap de acuzare gravă că și când s'a
gândit să cumpere, dl Fleva n'a vrut să
cumpere fân în Ardeal, dela Români, ci
dela Ovrei de pe pustele Ungariei, cari au
dat fân prost, amestecat cu șovar și pipirig,
ba chiar scâieți.

D. Fleva răspunde că a trebuit să
cumpere fân pentru-ca să înlăture primej-
diile ce erau aproape iminente. A fost un
noroc ceresc și neprevăzut că peste vară a
plouat și s'a făcut furagiu.

D. I. Lahovary vorbește tot în acest
sens.

Dela Senat. La 29 Dec. discuție a-
prinsă în afacerea Transacțiunii cu Hallier
(votată deja la Cameră).

Junimiștii Missir, Maiorescu și Rosetti
(fost prim-ministru) au atacat aspru gu-
vernul pentru paguba ce se face țerii și
înjosirea ce se aduce demnității naționale.

Liberalii Porumbaru și Aurelian se
declară și ei contra, ear proiectul e sus-
ținut de ministri Take Ionescu și Manu,
cari apără partidul de învinuirile ce i s'au
adus.

Senatul votează legea cu 65 voturi
contra 21.

Războiul din Africa.

Vestea mai nouă din câmpul răz-
boiului african este, că Englezii din nou
au fost bătuți în colonia lor Natal, în apro-
piere de riuul Tugela.

Ziarul „Daily Telegraph“ din Londra
i-se raportează din tabăra de la Frere cu
datul 31 Decembrie n., că peste noapte,
care a fost cumplit de întunecoasă și furtuș
noasă, s'au întemplat acolo două atacuri,
amândouă fără succes pentru Englezi. Tru-
pele engleze, străbătute și de ploaie, au
suferit înfrângere simțitoare.

De altă parte „Central News“ din
Londra are știrea, că generalul French,
după o luptă de 4 oare, a bătut pe Buri
cu desăvârșire și a ocupat Colesbergul.
Despre această întemplare din Redesburg
se raportează următoarele: Divizia gene-
ralului French, Duminecă noaptea a ocupat
Colesbergul, după-ce mai întâiu prin mane-
vrări istețe a silit pe Buri să părăsească
orașul. Oastea lui French a plecat Săm-
băta la Naawport, ducând cu sine toată
cavalerimea, artileria și infanteria. În apro-
piere de Colesberg s'a întâlnit cu Buri,
ale căror tabere le-a bombardat ziua în-
treagă, fără-ca Buri să fi răspuns. Dumi-
necă dimineața generalul French și-a por-
nit înainte cavalerimea și încă o parte a
bateriilor de cavalerie cu scop de-a ocoli
tabăra Burilor, simulând din față un atac
împotriva acestora. De teamă să nu li-se
taie drumul, Buri și-au părăsit tabăra și
s'au retras spre răsărit.

Agenței „Reuter“ i-se raportează cu
datul 31 Dec.: O trupă engleză, dela Dord-
recht spre mează-noapte, cale de 8 miluri
s'a întâlnit cu Buri și după o luptă de
șese oare aceștia au primit nouă trupe de
călăreți. Astfel Englezii s'au retras spre
Dordrecht, fără a fi urmărit de Buri. —
Trupele engleze dela Dordrecht au avut o
luptă norocoasă împotriva Burilor, cari au
fost alungați, ear' o trupă engleză, oprită
de Buri în ziua precedentă, a fost eliberată
din puterea acestora.

Cu data 1-a Ianuarie n. se telegra-
fează din Berlin, că știrea despre confisca-
rea din parte engleză a vasului german
„Bundesrath“ a fost primită acolo fără multă
agitație, se discută însă cu cea mai mare
seriositate. Oficiul externelor din Berlin a

luat imediat măsurile necesare pentru eliberarea Bundesrath-ului. Până acum însă n'au sosit știri mai nouă, din cari să se poată judeca procedura Englezilor în chestia vasului. Din dispozițiunile berlineze oficiul de externe al Angliei poate conchide, că incidentului trebuie a i se pune capăt în timpul cel mai scurt.

Agata Bărsescu.

Ni-a revenit Agata noastră!

Copila răsvărită și „incăpăținată” de acum douăzeci de ani, s'a întors mare, puternică și glorioasă. Mândră, strălucitoare de mândria pe care o dă triumful dobândit prin muncă și merite personale, acum poate să ridice fruntea ca „Magda” și să zică: „Eu sunt eu!”

Cu ce capital de însușiri artistice a plecat la drum, și cât a trebuit să lupte pentru ca să ajungă aci — sunt lucruri de cari vor avea a se ocupa acei cari vor face biografia artistei. De sigur că a întâmpinat greutăți mari. Le știa, le prevedea d'șoara Bărsescu de când a plecat de acasă. Fire dirză, însă, făcută pentru luptă, a luptat și-a biruit. Inze-trată cu o extraordinară putere de voință, ea a știut să smulgă din mâna avară a naturii daruri ce pareau a-i fi pentru totdeauna refuzate. De aci poate jocul așa de agitat și de vijelios al d'șoarei Bărsescu. De aci esplosiile acelea sguduitoare în cari gestul, căutătura și glasul artistei devin deodată bărbătești, rășboinice, de-o violență care te înfloară. Adesea, în descărcările acestea pasionale trebuie să fie propria ei viață, care vorbește, care strigă așa de sincer și mișcă așa de adânc inimile noastre. Cine, dintre Români cari au admirat-o în „Magda”, nu a avut impresia că asistă la desfășurarea unor întâmplări adevărate, trăite de puternica artistă?

Ca și Magda, domnișoara Bărsescu a părăsit casa părintească și s'a dus între străini, s'a dus între străini, s'a muncit cu toată pasiunea, cu tot focul tinereții ei, și-a bătut cu stăruință la porțile gloriei până când au trebuit să i-se deschidă. Și tot ca Magda, după ani de lupte și de dureri, s'a triumfătoare la vechiul cămin, — i cari zimbiau odinioară de visurile ei snete, își pleacă azi fruntea, cu o și și poezia smerenie, în fața puterilor a frumosului ei talent. Ce răsunare!

Spune drept, domnișoară Bărsescu, d-ta care ai fost de atâtea ori s'rbătorită printre străini, spune, dacă, după atâtea ani de pribegie, nu te simți fericită aici, între noi, unde toate îți surdă, unde străzile, casele, obiceiurile, toate îți vorbesc de copilăria d-tale, toate îți evocă amintirile primilor ani de neliniște și de speranțe, unde aplauzele noastre, ochii nostri plini de recunoștință, de admirație și de iubire te răsplătesc de toate nedreptățile, de toate suferințele ce le-ai îndurat în lunga d-tale luptă, ca să te alegi din mulțime și să devii ceea-ce ești!

Și cât de fericiți și de mândri ne simțim și noi, când vedem că din neamul nostru s'a ales o așa de mare artistă. Parcă nu ne încredem, când o vedem pe scenă că e sora noastră și că are să ne vorbească românește. Fălnică și sol mână, cu gestul ei larg și corect, cu privirea gravă, cu impunătoarea prestață a trupului ei mare, robust, tăiat ca în marmură, domnișoara Bărsescu își dă impresia unei eroine desprinse din tragediile antice. Și mai ales pentru intruparea pasiunilor mari ale acestor tragedii pare a fi croit talentul artistei noastre. Aceasta nu înseamnă însă, că mijloacele, puternicele și bogatele ei mijloace ar întâmpina vre-o dificultate de neluvin în psihologia rafinată a dramelor moderne. Inteligență, muncitoare și ambițioasă, în înțelesul bun al cuvântului, domnișoara Bărsescu pare că tocmai ar căuta dificultățile nu atât pentru plăcerea de a le birui, cât pentru nevoia de a-și întreține elasticitatea talentului ei și acel sentiment de siguranță atât de necesar naturilor atletice, aceea putere făcătoare de minuni a încrederei în sine, care lămurește, armonizează însușirile artistului și le dă o liniște și o strălucire în adevăr supra-om nească.

Multe lucruri bune vor avea de învățat actorii nostri de la d-ra Bărsescu. Vorbim, bine înțeles, de acei cari cred că mai au câte ceva de învățat. Și se va ridica în cetel cu încetul și nivelul literaturii noastre dramatice; căci, cu rușine, trebuie să mărturisim că până acum am trăit mai mult pe socoteala producătorilor străine luate cu hăpca și traduse ca vai de lume. Cu ce drag se vor așterne pe muncă scriitorii nostri, când vor ști că au și ei actori de talent, cari să priceapă și să intruzeze omește creațiunile lor. Publicul va ieși din nepăsarea sa obicinuită, și teatrul nu se va mai bizui numai pe pomana Statului. Atunci ne vom putea lăuda și noi că avem într'adevăr un „Teatru Național”.

Și cât de fericită, cât de mândră va fi d'șoara Agata Bărsescu, când va vedea ce roade frumoase și neperitoare au produs munca, talentul și iubirea ei de țeară!

A. Vlăduț.

Revista externă.

Durata serviciului militar în Germania. Un deputat conservator publică în „Kreuzzeitung” un articol, în care spune, că guvernul are intenția să reintroducă serviciul militar pe trei ani imediat ce proiectul de sporire a flotei va fi votat. Această știre produce mare senzație, căci se știe, că serviciul militar de doi ani a fost o concesie făcută opoziției pentru a-i câștiga asentimentul la legea de sporire a flotei.

Conflict între Rusia și Norvegia. Produce senzație știrea, că s'au ivit dificultăți diplomatice între Rusia și Norvegia. Causa este, că Rusia pretinde că are drepturi asupra unui petec de pământ de pe fiordul

Varanger din Oceanul Glacial arctic. Rusia își sprijină pretențiunile sale în chip foarte arbitrar pe tratatul din anul 1614. Aceasta însă nu este decât un pretext mai mult sau mai puțin dibaciu. În realitate Rusia are nevoie de un port de războiu pe oceanul înghețat și plănuiește să facă acest port pe fiordul Varanger. Urmările acestui conflict pot fi foarte grave, căci de sigur Norvegia nu va ceda așa de ușor un pământ, asupra căruia are just titlu de stăpânire.

Dela Alba-Iulia.

Un cuvânt către onoratul „alegător.”

Bucură-te, Domnul meu alegător, și earază-te, bucură-te, că articolul d-tale publicat în acest prețuit ziar, totuși barem a avut atâta efect — dacă nu și cel dorit de d-ta — de m'a îndemnat a-i da atențiune prin câteva foarte scurte reflexiuni.

Să nu te prea încrezi însă pentru această atențiune, mai făcându-te nici să-ți faci gânduri prea-prea, și azi-mâne să te trezești cu închipuirea de „sirof” al tractului. Nu, nu vreau să te împing spre acest abis. Că mi-am luat curajul să-ți reflectez, o fac aceasta numai din motivul, că articolul d-tale are tendință de discreditare, cuprinde insulță.

Are articolul d-tale însă și o parte, care te arată curat în lumina nobetăi, atunci când constați, că cu noi și Venerabilul Consistor, trebuie să cugete serios asupra persoanei care va fi chemată a sta în fruntea tractului Alba-Iulia.

Da, frumoase dorințe nutrești, și aci ești domn de slăvire! Puțin însă am bucuria să aflu în aceasta virtute, căci îndată părăsești curățenia sufletului și te trezești în patima de a tinde la reputațiunea unor persoane vrednice, precum și la scrișarea numelui celui bun al lor.

Da, căci cine nu vede printre rindurile d-tale tendință de a lovi în o persoană nouă iubită, de care se leagă cele mai frumoase progrese pe terenul bisericesc și școlar în anul din urmă, în viața tractului nostru. Nu are caracterul această persoană de a se impune pe sine dictator absolutistic, condus de interesele sale proprii, ci da, condus este și acum de cele mai bune intențiuni față de tractul nostru. Și când constați astfel, vei ști că arunci o insultă grosolană în fața obștei întregi din tract. „Nosco te, mi aselle!”

Cu acestea apoi treci, vrând a te ocupa cu principala persoană din munca d-tale literară, cu dl adm. prot. Fl. Rusan, dându-ți părerea, că numai de protopopie nu e acest domn.

Că vrei să prepari terenul pentru alegerea apropiată, o știm ceti și noi printre rindurile d-tale. Una ne mai înveselește aci, că totuși ești așa de gentil, de constați, că

dl preot Rusan totuși e un preot foarte cinos, și care are m-rite — nedubios, de ce peccat, nept de protopopie. Vei, acasă favorabilă constatare te dovedește, o tendință de discreditare în altă parte scrisorii. Va să zică din un preot zeloadevărat apostol al păcii, cu jertfiredespre pentru biserica sa, cu pricepere dovedită într'un an și jum, de când conduce administrarea — după ce își va fi regulat afacerea cu acel examen formalitate — poate deveni un protopopier, care să lucreze cu un nobil avânt pe terenele lui desinate.

Slăbănogită logică e asta, Domnule meu!

Bine dar, d-ta stăruie numai să alegea vre unul din favoriții d-tale ad primii cel a căruia sentință îi stă numai a-și sta în cuia la tribunal, și alta la superioară bisericească; ori dacă vei cel din a căruia vină s'au făcut multe amărăciuni și turbării, așa că mulți frați de ai noștri trecut în masă la biserica unită, pe care vremuri uimite ne întrebam, bine, care cu de se mai tolerează astfel disordni în biserică. — și că doară îți vei căpăta tovarășteamă nu duc.

Nonș, în fruntea tractului ne trebuie un om, care pe lângă alte calități, cari să se îndreptătească la acest post, trebuie să a de onorare, cu nume bun și nepătat! Așa să se știe și din partea celor ce se încred în d-ta.

Fii dar, domnule meu, pe pace și să lăsați să se desvoaite lucrul sub spiritul conciliant al bisericii și sub protecția superiorităților noastre, ear cu „importuri” scărpatate să nu ne trudem!

Cu salutare frățească:

Tot alegător

Din Banat

Timișoara, luna Dec. 1899.

Ca să mai văză lumea ce ispravă face pașa d'aici, dau următoarele:

Așa d. e. în Iezvin, pentru că pașa a ieșit pe o oară să cerceteze o afacere de neînțelegere între preoții locali, biserica a fost osândită, ear epitropul bisericesc fusese silit a rescumpăra Cuita protopopului cu 17 fl. pentru că preoții s'au certat între sine.

Dar, cu decăta ori peste an, cu 17 fl. și cu 20 fl. au fost bisericile tractului despoiate, ușor putem constata, făcând o mică revizită a socotelilor bisericești și culturale din aceste diochieto tracte, din cel 4-5 ani din urmă, atunci de sigur am ajunge să vedem, că actualul Episcop, cu dreptatea lui va trebui să pună averile nesățioșilor cametarnici sub sechestra!

Dar dacă mai cugetăm la divorțurile din urmă cari se rescumpărau dela pașa cu

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

MĂRGĂRITARUL.

După Rosenhagen.

Anunțasem în toate ziarele capitalei cu litere mai:

— „Se caută o fată, care să știe găti dar bine de tot.”

Atâtea era tot anunțul; și a doua zi ieșit, sosiau fetele cu drojia: întâiu că o să fie acolo zece, două spre zece, dar când am văzut că se trece de trei-zeci și tot mai vin, nu m'a mai răbdat inima să stau, am fugit de acasă.

Mă gândiam: să se mai căsnească și nevasta mea cu ele; eu destul mi-am tot bătut capul.

M'am dus și dus am fost!

Abia stăra, târziu de tot, m'am întors acasă plin de gâză, ca să nu mai găsesc pe cineva acolo.

Abia sosit, mi s'a sărit nevasta înainte; spăriat eu și pusesem mâna pe baston să plec, credeam că-i o fax din cele venite peste zi.

Iubita mea consoartă îmi zimbi fericită și scotând din buzunar un bilețel, mi-l dete zicând:

— „De astă-dată, dragă, am găsit o fată cum nu se poate mai bună! Ia citește colea, să vezi ce bun certificat are.”

Luai bilețul și citii cu glasul omului care n'are încotro:

„Cu inima grea, îndurerată, mă despărțesc de fata Marița R..., vreme de trei ani a fost în slujba mea și s'a purtat foarte bine. Dnsa este, fără exagerare, un mărgăritar de fată. Dacă îi dau drumul, apoi aceasta numai din cauză că mă mut într'alt oraș, și nu vreau să o silesc să vie după mine, altminteri nu i-aș da drumul.”

Mă uitai la consoarta mea, mă uitai la certificat și îndrăsnii să spun:

— „Introducerea, mai ales, mă pune pe gânduri; cât costă, mă rog, juvaerul asta de fată? Cu cât te-ai învoit?”

Consoarta mea, cu toate că nu prea îi era obiceiul, se uita intimidată spre pământ, suci batista în mână, luă certificatul binisor din mâna mea, și cu glas mai dulce ca de obicei, replică:

— „Ah, ce prozaiet sunteți voi bărbaiți! Vă gândiți numai la bani și ear la bani... Ceva mai mult decât altor bucă țărăse trebuia să-i dau negreșit! ce vrei să faci dnsa cu cincizeci sau șaiszeci de franci pe lună?”

— „Da spune-mi și mie, te rog, cât i-ai dat?”

— „Ei, p'ai dacă vrei cu tot dinadinsul să știi. i-am dat o sută și douăzeci și de anul nou i-am promis câte șeal-șeal ca bacșiș.”

După ce îmi venii puțin în fire din emoția pricinuită de catastrofa asta, începul

să fluier, cum îmi fluiera și mie vântul prin punghă, apoi luându-mi inima în dinți, îndrăsnii:

— „Dar bine, dragă, să nu te superi de ce-ți zic, dar gândește-te: n'are aproape nimic de făcut, numai bucatele; că pentru alte trebi sunt servitorul și fata din casă.”

— „Dar gândește-te, bărbate, e un mărgăritar, și mărgăritarii sunt totdeauna scumpi!”

Aci m'a doborât, că deună-zi, de ziua ei, îi cumpărasem un colier (o șgardă) de mărgăritare și când auzisem prețul, mi-s'a zbrilit p'urul pe cap; dacă mărgăritare moarte, erau atât de scumpe, ce să mai zic de cele vii? trebuiau plătite.

A doua zi, Marița fu primită cu toate onorurile. Marița era drăguță, ușoară, iute la umblet, cu glasul ușor, pripit, plăcut. Nu mă putai opri de a nu admite gustul bărbătesc al nevastei mele.

— „Și închipue-ți, îmi zise dnsa; n'are măcar nici un amant!”

Rămă ei cam mirat, asta putea să fie numai o glumă proască! auzi, se poate una ca asta? Așa curățică, drăguță, mititică, și să n'abia nici măcar... „Nu mi umbra cu fleacuri, nevesticole! nu se poate!”

— „Ba da, ba da, că chiar a'ntr'ebat o și ea mi-a răspuns că nu și pierde vremea pe copilării d'astea!”

— „Bine, nouă tot una ne e, ori așa, ori așa; dar întâiu să vedem ce poate mărgăritarul tău.”

Zilele viitoare n'au fost zile căci toate s'au făcut ca prin vis, nici nu se auzia că avem o bucă țărăasă; toate orau la locul lor, mâncarea bună pe masă, la ora fixă; toate mergeau atât de strună, încât mă minunam. Nevasta mea îi spuse într'o joi:

— „Marito, dragă, astăzi să spălăm rufele.”

— „Inșă dnsa, ofensată rău, răspuns:

— „Vai, cuconiță, cum putești vorbi astfel, toate au fost spălate, înșă de azi dimineață, dela trei m'am sculat, acumă sunt și uscate, gata.”

Nevasta mea năvăli în odaie:

— „Auzi, dragă bărbătole, ce harnică fată avem! trebuie să-i mărești leafa.”

— „Inșă lipsa mea de curajiu a resistat acestui gând, cu toate că Marița făcea toate trebile și gătia cum nu se putea mai bine. Și unul din prietenii mei mă cânta chiar într'o poemă ca pe un posesor de mărgăritar.”

Trecuseră mai multe săptămâni fără ca să putem descoperi vre o greșală la dnsa. Într'o seară o chemai la mine și îi zisei:

Iau ascultă, Marito, dar Dumneata n'ai pe uimeni, n'ai unde să te duci la plimbare, v'd că până acum nu ți-ai cerut nici odată voce nicăiri. Ce Dumnezeu, omul are nevoie de distracție, de petrecere și d-ta, — parcă ești o pustnică.

— „Da, domnule, logodnicul meu mi-a scris de mai multe ori, dar eu n'am îndrăsnit să mă cor din pricină că sunt încă prea nouă la d-voastră.”

zede 90—200, p̄rul pe cap măciucă ni-lame face.

Ce vom zice apoi de modalitatea f... silită de pașă la substituire, la reactivarea... celor parochii, cari prin toate formele... erau redusă, la eserierea de concurse, ocaziunea alegerilor celor ronicie, despre... în alt nr. vom vorbi, despre constituirea de epitropi — dintre cei mai compromiși indivizi, ca în Mehala, despre publicarea de sinoade parvechiali, fără publicarea... actelor de pertractare, despre alegerile comitete, sinoade protopresviterali, de... modul cum face ei comitari de exa... cum clasifica pe învățatori, cum Pașa îngust la suflat au unclit contra reac... arii Reuniunii noastre învățătorești dis... ctuale, cum chiar și la m-a-a Prea Săn... și Sale Domnului Episcop Iosif Goldiș... edind-in protiva fratelui său ai grăit;... gura ta au înmulțit cum reutatea, și... ba ta au implătit viclesuguri, contra... or mai eminenți învățatori, cari pururea... lucrat pentru cauza comună a învățăt... mei și cu abnegție a luptat și luptă ap... ad atât interesele cât și vaza și autori... cea colegilor, rumindu-i pedeașupra și... tulericali". etc, ce folos au avut pasa... tractul său în acești 6—7 ani ai dom... ui lui și, ce folos are tractul și chiar p... chia lui de diploma lui de Dr. vom tracta... Nrii următorii.

Dar ori și cum, relele au mai slăbit decât sistemul sau schimbat. Sperăm, și desigur că în speranța noastră nu ne vom înșela, că acelea rele amiri, cu deseveșire se vor stēpi, prin... surele înțelepte ale Prea sântia sa di... și Goldiș, carele de bună samă va și... face, deși Pavel Rotariu, „angejatul”... murilor locuește în masa consistorială — la birt. Așteptăm cu multă nerăbdare, ca at... tiera vechiului sistem cât mai curând... fundamental să se desinfecteze și toate... bine au să se întorcă.

NOUȚĂȚI

Arad, 3 Ianuarie 1899.

RESPINS. Făcându-ni-se întrebări mai multe părți în privința onomasticeî P. Sale Episcopului Goldiș, răspundem: P. Sa ia și va serba ziua onomastică Ducei, când după tipicul bisericesc se face menirea cuviosului Iosif.

Pentru monumentul lui Saguna. Dl. Anul Ungurian, avocat în Timișoara, a contribuit la fondul pentru monumentul Saguna 60 de coroane.

Tot pentru fondul acestui monument al învățătoreșe de la școalele pri... din Brașov a colectat în staul seu... de 164 coroane, ear' de la elevii lor... coroane 18 fileri.

— „Așa? care va să zică tot nu m'am... tot e cum ziceam eu; d-ta al un... tii...

Dinsa mă privi aproape desprețuitor.

— „Nu n'am amant, am un logdnic, aule, un logodnic cinslit, un un om umblă cu fleacuri, așa oameni nu m'ie mie”.

Mă grăbit să intru ear' în grațiile crezând că am supărat-o și ii...

— „Dacă poțtești să te duci astăzi... va, poți să te duci, că și noi mergem... n ba', și o să ne întoarcem pe la traî, că până atunci 'ți e destul”.

Dinsa făcu un compliment și plecă seara, când să se pregătească de bal, sta mea chemă pe Marița să-i ajute brăbat. La ajutorat se ar tă măsăstră; atât de bine cum să dăchisească o... e; era de minune. Ba dădu și sfaturî mele la alegerea podoabelor.

— „Nu, cocoană, vai de mine! să nu mărgăritarele acestea, gândește-te, dacă se rupă și îți cad de la gât, și calcă pe dînele, ce faci!”

„Vai, că bine zici, ar fi grozav! așa acolo”.

— „Lasă, con ită, așa grozav lucru, dar' tot mai bine să iei lanțul de aur; șede și mai bine, simplu și frumos”.

† Ioan Badilă. Abia s'a închis mormentul asupra scumpelor osăminte ale mult regretatei matroane române, Ioana Badila, și moartea nemiloasă li curmă acum firul vieții și soțului ei iubit: Ioan Badilă, jude la tribunalul regesc din Sibiu, un bărbat integru și stimat de toți, căți l'au cunoscut în viață.

Publicăm aci următorul trist anunț de moarte, ce ni-se trimite din partea jalnicei familii:

— Ioan Badilă, jude reg. la tribunal, membru fondator al „Asociațiunei pentru literatura română și cultura poporului român”, după lungi și grele suferințe, astăzi la oarele 8 1/2 din zi, în al 61-lea an al vieții, și-a dat sufletul seu nobil, dedicat binelui public și familiei salei în mâinile Creatorului. Rămășițele pământești ale scumpului defunct se vor transporta Mercuri la 3 Ianuarie s. n. la 2 oare d. a. din casa strada Urezului Nr. 9, la cimiteriul greco-oriental din subu-biul Poarta-Turnului, spre vecnică odihnă. Sibiu, în 1 Ianuarie s. n. 1900 Jalnica familie.

Fie-ți țerina ușoară și pomenirea vecnică.

Pentru Casa Națională din Sibiu, ca răscumpăare a felicitărilor de Anul-nou, au mai contribuit următorii domni:

Dr. Alexandru Mocsonyi din Birchiș, cor. 20; Ioan V. Russu, protopop în Sibiu, cor. 4; Dr. Corn. Diaconovich din Sibiu, cor. 5; Dr. Octavian Russu, avocat în Sibiu, cor. 5; Dr. Liviu de Lemenyi, avocat în Sibiu, cor. 5; Ioan Broju, capelan castrens, cor. 5; Ioan Popoviciu, profesor în Sibiu, cor. 1.

Suma: cor. 126.

Chirotoniri. I. P. S. Sa metropolitul I. Meșianu, a chirotonit Vineri și Sâmbătă ca presbiteri: pe diaconul Iosif Gombos, ales paroch în Abrudsat (tractul Abrudului), și pe clericul cu pregătiri extraord. Petru Hădan, ales capelan parochial în Rădulești (tract. Dobrei).

Un șachist român premiat. Foaia ungurească „Szegedi Híradó” în numărul său de Dumineca trecută scrie, că la o întrecere în jocul de șach, dintre patru din cei mai buni șachisti ai reuniunii șachistilor din Seghedin, — învingător a eșit cu patru din cinci jocuri dl Valeriu Onișiu, fiul meritosului jude de tribunal dl Onișiu. În urma biruinței dl V. Onișiu a câștigat primul premiu; un păhar mare de argint, dăruit de numita reuniune. Tot acea foaie spune, că dl Onișiu a mai câștigat în acest joc primul premiu și înainte de asta, când a luptat față cu opt jucători de renume.

Kossuthiștii pentru tripla alianță. Cu privilegiul felicitărilor de Anul-Nou, res-

Când fuserăm în trăsură, nevasta mlm zise:

— „Știi ce, mâne e ziua ei; mâne trebuie să i măraști leafa. . . că zeu, merită șermana.

Ne-am învoit.

— O fi sosit Marița? întrebă nevasta mea când sosi acasă, ar pu'e să m'ajute la desbrăcat.

Marița nu sosise. A doua-zi la prânz încă nu! Degeaba căutam noi deslegarea enigmei și ne miram ce o fi pătîit mărgăritarul de 'și-a uitat așa de datorii.

Când colo vîd pe nevasta mea reprezentindu-se albă ca laptele.

— Incheiavie 'și, dragă! m'au lperit mărgăritarele mele. . . nici nu îndrăsnesc să spun ce bănuiesc! prea era cinslită.

— Lasă, nu te mai spăria, nevastă, că mă duc la poliție să vedem. . .

Însă, de geaba! la poliție nici nu se știa de dinsa, căci certificat l'era falsificat. Mărgăritarul plecase cu mărgăritarele, și am rămas cu buza umflată. Spre iarnă ear' am cumpărat un colan de mărgăritare, însă de luat un mărgăritar în casă — nu mă mai poate șili nici Dumnezeu!

punzând vorbiri lui Komjathy, șeful kossuthiștilor, Kossuth Ferencz, a ținut să accentueze că partida ce conduce, nu aprobă cuvintele zise în delegații de Ugron Găbor, ci este aderentă a triplei alianțe. Și din contră: Bartha Miklós, care a felicitat în numele 48 iștilor pe Ugron, l'a lăudat mai ales pentru vorbirea „strălucită” din Delegațiunii. După cum se vede, independenșii kossuthiști se deosebesc de cei ugroniști și în ceea ce privește chestiuni mari ca politica externă.

Activitatea tribunșiștilor. Pești Naplo primește — zice — din isvor românesc informația, că dl A. Hamsea va candida în cercul Radnei, în locul dlui I. Boles, a cărui numire de notar public în Arad se consideră ca sigură. Ziarul maghiar spune, că dl Hamsea s'ar prezinta sub auspiciile tribunșiștilor dela Sibiu, fiind candidatul acestora și la alegerea de episcop. O lămurire la tot cazul se impune: aprobă „Tribuna”, ca naționalistul dn Aug. Hamsea să candideze la Radna?

Ambasadorul Germaniei la Viena, Filip Ellenberg a fost distins zilele acestea din partea împăratului Wilhelm cu rangul de principe.

Știre desmintită. Din Viena se desminte în chip hotărt știrea, că Regele Sârbiei e vorba să se însoare cu o archiducesă austriacă. Aceasta se poate cu atât mai puțin, cu cât M. Sa nu ar permite ca o princesă din casa domnitoare să-și schimbe religia, ear regina Sârbiei, conform legii, trebuie să fie ortodoxă.

Concert și teatru în Caransebeș. Societatea română de cântări și musică în Caransebeș" invită la concertul împreunat cu reprezentatiune ceatrală („Soare cu ploaie”, comedie de I. Vulcan), ce se va arangea cu binevoitorul concurs al dăoșoarelor: Irma Reneștean, Ana Petria și Valeria Târziu în preseara de Săn Vasil, 31 Decem. v. 1899 în sala otelului „Pomul verde”. Membrii societății au intrare gratuită; pentru membrii: de persoană 50 cr.; de familie 1 fl. 20 cr. Inceputul la 8, oare seara.

Contele Clary-Aldringen, exministul-president al Austriei, a fost numit din partea Maj. Sale locoșitor al Stiriei, care post îl avus înainte de-a veul la guvern.

Un vicșpan osândit. Vorba e de vicșpanul comitatului Raab, Pogány József, care zilele trecute se certase ca la ușa cortului cu bștrănul inspector de școale al comitatului: Rill József. Din această pricină „Alkotmány” în numărul s u de ieri îl tractează rău din cale afară, așa că te cuprinde mila de el. — Estă anume ce spune numita foaie: „După încheierea unei ședințe a congregației membrii acesteia toți au fost invitați în curte să se fotografieze. Între aceștia s'a dus și inspectorul Rill, pe care vicșpanul Pogány l'a atacat în chipul cel mai păgănesc, numai fiindcă cutezase și el să meargă la fotografat. În urma atacului vicșpanul l'a mal provocat apoi și la duel. Inspectorul însă nu l'a rămas nici el dator; a dat pră contra vicșpanului pentru vătămăre de onoare și pentru delictul provocării ia duel. În urma gref tribunșului din Raab a desbătut cauza Joia trecută și găsindu-l vinovat — a osândit pe vicșpanul Pogány: pentru vătămăre de onoare la amendă în banî de 50 coroane, ear' pentru delictul provocării la duel — la 2 săptămâni închisoare de stat. Cu cea dintăiu pedeapsă vicșpanul s'a declarat mulțumit, dar' contra arestării a dat recurs. „Ne mirăm — exclamă „Alkotmány” — că și procurorul, păzitorul legilor, dorește să ușureze pedeapsa dictată asupra vicșpanului!

Ce mirare! Doar' corb la corb nu-și scoate ochii! Ar mai avé înțeles și mirarea lui „Alkotmány”, dac' cel puțin întreba: Cum poi să stea în fruntea comitatelor vicșpani de pănura păgănnului Pogány?!

Bucuria nebunilor. În numărul de ieri al ziarului „Házánk” cetim următoarele rînduri: „Ni-se scrie din Sătorolja-Ujhely, că populațiunea nemțească din comuna învecinată Iosefsdorf a pornit o mișcare de tot frumoasă. La îndemnul notarului cercual

Turiân — Găbor întreagă populațiunea comunei își maghiarisează numele, așa, că în scurtă vreme comuna, până acum curat nemțească, nu va avé decât locuitori cu nume maghiare.”

Ai lui să fie cu toți căți bucura se pot de asemenea păcătoșenie șvăbească!

Prima ștrangulare în veacul nou. Se vestește din Viena, că Iuliana Hummel, mama bestială, care-și maltratase până la moarte pe fetița sa Ana, a fost executată prin ștrangulare eri dimineață la oarele 8. Bărbatul ei, vinovat de aceeași crimă și osândit la moarte, a fost grațiat.

Ovrel jăfuitori de biserică — osândiți. Din Paris se vestește, că judecătoria curții cu jurați de-acolo a osândit zilele acestea pe un student j'dan anume Benhaim la 5 ani temniță, ear' pe alți șese tovarăși ai lui la 1—2 ani de temniță pentru crima, că au jăfuit biserica Sftului-Iosif din Paris. După dictarea osândei unul din condamnați a voit să smulgă arma din mâna păzitorului de temniță, pentru-ca să se sinucidă. A fost însă împedecat.

Un mare incendiu în Berlin. Zilele trecute un incendiu infricoșat a prefăcut în cenușă o mare fabrică de ferărie din Berlin, rămânând prin aceasta fără pâne vr'oș600 de muncitori. Paguba se urcă la jumătate milion de marce.

Oamenii în vîrstă de peste un veac. O foaie vieneză cunoaște căți-va oameni, cari erau în viață în 1-a Ianuarie 1800, cari adevc au vîzut întreg veacul trecut. Între aceștia amintește pe o femeie anume Amalia Ringer, care e de 105 ani și trăește în comuna Andrichau, lângă Bielitz. Dinsa a fost martor ocular la scena, când polonul Cosciusco a jurat la 1805 pe libertatea polonă, în cea mai mare piață a Coviei. — Mihail Pisc, născut la 1797 în Malacka, în anul 1809 a însoțit pe tatăl său în călătoria lui de afaceri și a privit până în sfîrșit lupta sângeroasă de la Aspern. S'a căsătorit de două ori și din 1878 e văduv. A avut 5 copii, 22 nepoți și 34 strănepoți. — Herman Schiller, născut la anul 1799, căsătorit de două-ori, are 10 copii, dintre cari cel mai tînăr e de 23 ani. Nu i lipsește din gură nici un dinte și mâinile i sunt atât de sănătoase, că singur își rade barba și azi. Fumează cu multă pasiune, are apetit ca un flăcău și călărește ca un cazac. În fine amintește pe Moise Steiner, fabricant de pipe, în vîrstă de 102 ani, care e orb deja de amândoi ochii.

HAZ.

Un tînăr ghi-gherl zicea:
— Uite, mon cher, ador pe brune, dar sunt prea geloase; ador pe blonde, dar sunt prea reci . .
— Atunci nici brună, nici blondă?
— Ba le iubese pe amândouă, pentru-că una îndreptează defectele celei-lalte.

ULTIME ȘTIRI

Londona, 2 Ianuarie. „Standard” primește din tabăra de la Freer următoarele „Greutățile ce împingă Buller în urma inacțiunii ce i-s'a impu: s'au mărît încă. Stă în fața unor dealuri întărite ca niște cetăți, p'ur traseu de 16 Kilometri, pe valea fluviului Tugela. Buri au umplut redutele cu tunuri numeroase. Lupta ce este să se dea va fi dintre cele mai sîngeroase și în urmări mai importante încă decât bătălia perdută de Buller”.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respons.: Ioan Russu Sirianu.

4512
1899 v. sz.**Árverési hirdetményi kivonat.**

Az uj-aradi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Perjámos-haulikfalvi népbank végrehajthatónak Csukulin Floare végrehajtást szenvedő elleni 51 frt 40 kr. költségkövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a temesvári kir. törvényszék (az uj-aradi kir. járásbiróság) területén lévő Székesuton fekvő a székesuti 851 sz. tjkvben A I. 1—5 sorsz. (1641—1642) 2313, 2740, 2567, 3070 hrsz. alatt felvett 16 hold szántóföldből Csukulin Floare jutalékára vagyis 5/40-ed részre 343 frt kikiáltási árban; továbbá a székesuti 852 sz. tjkvben A I. 1. 2. sorsz. (482—483) 1126/b hrsz. alatt foglalt 245 sz. ház 800 □ öl udvar és kert és 400 □ öl szántónak Csukulin Floaret illető fele részére az árverést 258 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi január hó 25-ik napján dél előtt 10 órakor Székesut község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 34 frt 30 krt illetve 25 frt 80 krt. készpénzben vagy az 1881: LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Uj-Aradon 1899. évi október hó 28 napján.

Az uj-aradi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

398 1—1

Dr. Simonfay,
kir. aljbíró

4831 sz.
1899 tkvi**Árverési hirdetményi kivonat.**

Az uj-aradi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az ujaradi takarékpénztár és társa végrehajthatóknak Iovin Lenka örökösei végrehajtást szenvedők elleni 2000 frt tökekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a temesvári kir. törvényszék (az uj-aradi kir. jbiróság) területén levő Kis-Szent-Mikloson fekvő a kis-szent-miklosi 534 sz. tjkvben A. I. 1—3 sorsz. 693, 1061 és 1399 hrsz. a. felvett 6 hold szántóföldre az árverést 1173 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900 évi január hó 29-ik napján délelőtt 9 órakor Kis-Szent Miklos község-házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 117 frt 80 krt készpénzben vagy az 1881 LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rend. 8. §-ban kijelölt óvadékképes érték. papirban a kiküldött kezéhez letenni vagy az 1881. LX t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésével kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Uj-Aradon 1899 évi november hó 9 napján.

Az uj-aradi kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

398 1—1

Dr. Simonfay,
kir. jbiró.

Calindarul nostru

pe anul visect 1900

ca prim cãlindar scos în tipografia noastră

a apãrut tocmai acum

cu ilustrațiuni, cu un bogat și variat cuprins literar.

Prețul 30 cr.

plus 5 cr. porto postal.

Doritorii de a și-l procura sunt rugați

a se adresa la

Administrația „Tribunei Poporului“.

La comande mai mari de 10 exemplare
dãm 20% rabat.

ADMINISTRAȚIA

„Tribunei Poporului“.

A apãrut în tipografia
noastră și se aflã de vânzare

la

Administrația „Tribunei Poporului“

sub numirea

„AMICUL POPORULUI“

„îndreptãtor în cauze administrative și judecãtoarești pen-
tru poporul român“

de TITU VUCULESCU pretor,

cu prețul de 50 cr. plus 5 cr. porto postal.

O carte în adevãr folositoare pentru popor, care cuprinde sfa-
turi și învãțãturi de foarte mare folos pentru toate trebile și
trebunțele poporului.

Administrația

„Tribunei Poporului“